

UZASADNIENIE

Powódka D. S. w pozwie wniesionym w dniu 22 września 2014 r. przeciwko pozwanej (...) Bank Spółce Akcyjnej w W. domagała się pozbawienia wykonalności w całości w postaci nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1847438/13 podnosząc, że egzekwowany dług już nie istnieje z uwagi na jego przedawnienie. Wskazała także, że nie miała możliwości obrony swoich racji, a o wydanym nakazie zapłaty dowiedziała się od komornika prowadzącego postępowanie egzekucyjne

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa .

Wyrokiem z dnia 16 lipca 2015r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi oddalił powództwo i zasądził od D. S. na rzecz G. (...) Banku kwotę 17 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd I instancji oparł na następujących ustaleniach :

W dniu 18 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie Wydział VI Cywilny w sprawie o sygn. akt VI Nc-e1847438/13 wydał nakaz zapłaty na rzecz (...) Bank Spółce Akcyjnej przeciwko D. S.. W dniu 17 stycznia 2014 r. sąd ten nadał nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności .

Przy takich ustaleniach stanu faktycznego Sąd I instancji wywiódł, że powództwo podlegało oddaleniu jako bezzasadne.

W sprawie o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, w której tytułem egzekucyjnym jest orzeczenie sądu, dłużnik – zgodnie z art. 840 §1 pkt 2 k.p.c., może jedynie wskazywać na zdarzenia powstałe po zamknięciu rozprawy, wskutek których zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane, a także podnosić zarzut spełnienia świadczenia, jeżeli nie był on przedmiotem rozpoznania w sprawie. Powództwo oparte na art. 840 kpc nie może zatem prowadzić do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym orzeczeniem sądu. Nakaz zapłaty wskazany przez powoda korzysta z powagi rzeczy osądzonej, dlatego przy rozstrzygnięciu tej sprawy nie podlegają merytorycznej ocenie podniesione przez powódkę twierdzenia i zarzuty odnoszące się do stanu sprzed wydania tego nakazu zapłaty.

Po wydaniu tytułu wykonawczego do powództwa z art. 840 §1 pkt 2 k.p.c. może jedynie mieć zastosowanie przepis art. 125 §1 k.c. statuujący zasadę, iż roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. W wypadku niniejszej sprawy termin ten nie upłynął.

Sąd rozstrzygnął o kosztach procesu w oparciu o art. 98 § 1 k.p.c. zasądzając od powódki, jako strony przegrywającej proces, na rzecz pozwanej, jako przeciwnikowi, kwotę 17 złotych, na którą złożyła się opłata skarbową od pełnomocnictwa.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wniosła powódka.

Skarżąca zarzuciła rozstrzygnięciu naruszenie przepisów postępowania, które miały wpływ na wynik sprawy tj.:

art. 840 §1 pkt 2 k.p.c. poprzez jego zastosowanie w sprawie niniejszej, podczas gdy podstawą dochodzenia roszczeń powódki stanowił art. 840 §1 k.p.c. ponieważ nie powołuje się ona na okoliczności, które powstały po wydaniu tytułu egzekucyjnego, a fakty które miały miejsce jeszcze przed tym zdarzeniem;

art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie w zaistniałym stanie faktycznym, podczas gdy powódka kwestionuje w ogóle istnienie swojego obowiązku objętego tytułem wykonawczym z uwagi na przedawnienie.

W konkluzji skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie żądania pozwu i zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Nadto skarżąca wniosła o dopuszczenie dowodu z dokumentów :

- sprzeciwie wniesionego przez powódkę w sprawie toczącej się przed Sadem rejonowym Lublin – Zachód w L. w sprawie o sygn.. akt VI Nc-e 1847438/13 oraz postanowienia z dnia 3 sierpnia 2015r. Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu – na okoliczność prób podważenia przez powódkę zapadłego orzeczenia.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o jej oddalenie .

Sąd O. gowy zważył , co następuje :

Apelacja jest bezzasadna w sposób oczywisty.

Podniesiony zarzut naruszenia przez Sąd I instancji przepisu art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. wynika z niezrozumienia przez skarżącą instytucji pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności opisanej w tym przepisie. Stosownie do tej regulacji, dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym **niebędącym orzeczeniem sądu**. W przedmiotowej sprawie przepis ten nie ma w ogóle zastosowania, bowiem tytuł egzekucyjny – prawomocny nakaz zapłaty, jest orzeczeniem wydanym przez sąd.

Wbrew pogładowi prezentowanemu przez skarżącą w apelacji, powództwo przeciwegzekucyjne nie służy do merytorycznej weryfikacji orzeczeń wydanych przez sąd. Zarzut przedawnienia roszczenia objętego tytułem wykonawczym powódka mogła i powinna podnosić w trybie postępowania, w którym doszło do wydania nakazu zapłaty. To, że powódka uchybiła terminowi do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty, co skutkowało jego odrzuceniem w żadnym razie nie stwarza dla powódki podstawy do żądania pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci prawomocnego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym, w oparciu o zarzut przedawnienia roszczenia. Aktualny stan prawny nie przewiduje bowiem takiej podstawy. Powództwo oparte na art. 840 k.p.c. nie może prowadzić do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym orzeczeniem sądu. Rację ma Sąd I instancji, że nakaz zapłaty wskazany przez powódkę korzysta z powagi rzeczy osądzonej, dlatego przy rozstrzygnięciu tej sprawy nie podlegają merytorycznej ocenie podniesione przez powódkę twierdzenia i zarzuty odnoszące się do stanu sprzed wydania tego nakazu zapłaty.

Zgodzić w pełni należy się z Sądem I instancji, że w sprawie o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, w której tytułem egzekucyjnym jest orzeczenie sądu, dłużnik – zgodnie z art. 840 §1 pkt 2 k.p.c., może jedynie wskazywać na zdarzenia powstałe po zamknięciu rozprawy, wskutek których zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane, a także podnosić zarzut spełnienia świadczenia, jeżeli nie był on przedmiotem rozpoznania w sprawie. Po wydaniu tytułu wykonawczego do powództwa z art. 840 §1 pkt 2 k.p.c. może jedynie mieć zastosowanie przepis art. 125 §1 k.c. statuujący zasadę, iż roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. W wypadku niniejszej sprawy termin ten nie upłynął.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił apelację jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c.